

Forslag

til

Lov om Slots- og Kulturstyrelsens kontrol og tilsyn vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område

(Slots- og Kulturstyrelsens behandling af oplysninger, etablering af en whistleblowerordning for COVID-19-kompensationsordninger mv., samt indførelse af særlig tavshedspligt mv.)

§ 1. Slots- og Kulturstyrelsen kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, samt behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger, som styrelsen i øvrigt er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område.

Stk. 2. Slots- og Kulturstyrelsen kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervmæssige forhold i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver efter stk. 1.

Stk. 3. Slots- og Kulturstyrelsen kan videregive oplysninger omfattet af stk. 1 til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders og Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. inden for den enkelte myndigheds ressortområde.

Stk. 4. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for Slots- og Kulturstyrelsens indsamling, behandling, herunder samkøring, og videregivelse af oplysninger efter stk. 1-3.

§ 2. Slots- og Kulturstyrelsen etablerer en whistleblowerordning, som omfatter de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen. Ordningen omfatter oplysninger af betydning for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. administrationen af COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område. Slots- og Kulturstyrelsen kan afvise anmeldelser, som ikke er omfattet af ordningen, og er ikke forpligtet til at videresende disse til anden myndighed.

Stk. 2. Slots- og Kulturstyrelsen må ikke, herunder til den eller dem, som anmeldelsen vedrører, videregive oplysninger om identiteten af en person eller oplysninger, som kan anvendes til at udlede identiteten af en person, når vedkommende igennem whistleblowerordningen, jf. stk. 1, har anmeldt en fysisk eller juridisk person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for modtagelse af midler fra COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Slots- og Kulturstyrelsen kan videregive alle oplysninger, som er modtaget som led i whistleblowerordningen, til anklagemyndigheden og politiet og til andre myndigheder til brug for disses opgaver relateret til COVID-19-kompensationsordninger mv.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse for andre myndigheder, til hvem der er videregivet oplysninger og dokumenter indberettet gennem whistleblowerordningen efter stk. 1.

Stk. 5. Forvaltningslovens § 19 om partshøring finder ikke anvendelse på de oplysninger, der modtages som led i whistleblowerordningen i stk. 1.

Stk. 6. Anmeldelser i whistleblowerordningen indsendes via en digital indberetningsløsning på Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside.

Stk. 7. En virksomhed må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 8. Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 7, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse mv. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 9. Stk. 7 og 8 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Stk. 10. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for whistleblowerordningen, jf. stk. 1-9.

Stk. 11. Stk. 2 finder ikke anvendelse på sager inden for strafferetsplejen.

§ 3. Slots- og Kulturstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, der har tilknytning til underretninger vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område, som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.

Stk. 2. Forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

§ 4. Loven træder i kraft den 15. november 2021.

Stk. 2. Loven ophæves den 31. december 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger ved administration af COVID-19-kompensationsordninger
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Kulturministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Adgang til indkomstregistret
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Etableringen af en whistleblowerordning
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Indførelse af særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen for oplysninger, som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
 - 3.1 Indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger vedr. COVID-19-kompensationsordninger
 - 3.2. Etablering af en whistleblowerordning
 - 3.3. Indførelse af særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen for oplysninger som hidrører fra Hvidvasksekretariatet
4. Forholdet til den Europæiske Menneskerettighedskonvention
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Konsekvenser for FN's verdensmål
12. Hørte myndigheder og organisationer mv.
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Udbruddet af COVID-19 har og har haft alvorlige økonomiske konsekvenser for dansk kultur-, idræts- og foreningsliv. Mange kultur-, idræts- og foreningsaktører har oplevet en markant nedgang i deres omsætning, faldende medlemstal og aflyste arrangementer som følge af pandemien.

For at afbøde økonomiske konsekvenser af COVID-19-pandemien har regeringen i samarbejde med et flertal af Folketingets partier siden marts 2020 indgået adskillige aftaler om kompensationsordninger, aktivitetspuljer, særlige tilskud mv., der har holdt hånden under bl.a. det danske kultur-, idræts- og foreningsliv. Flere kompensationsordninger mv. er indrettet således, at ansøgerne søger på et tidspunkt, hvor ansøgere fx ikke kender deres endelige omsætningsnedgang, eller på en måde, så det understøttes, at aktørerne iværksætter eller får mulighed for at fastholde aktiviteter på trods af COVID-19-restriktioner. Det har samtidig været et væsentligt opmærksomhedspunkt, at kompensationsordningerne mv. skulle komme modtagerne til gavn hurtigst muligt med henblik på at afbøde de økonomiske konsekvenser af COVID-19 mest muligt.

Regeringen har fokus på at reducere risikoen for snyd, svindel og svig med kompensationsordninger mv. Regeringen og alle Folketingets partier har bl.a. indgået *Aftale om hjælpepakker til lønmodtagere og virksomheder mv. i forbindelse med gradvis genåbning af Danmark* den 18. april 2020, hvormed der blev afsat 50,0 mio. kr. til en styrket kontrol med kompensationsordningerne i Erhvervsstyrelsen. Med *Aftale om hurtig og sikker udbetaling af kompensation som følge af COVID-19* af 20. maj 2020 iværksatte regeringen og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet yderligere initiativer rettet mod hurtig og sikker udbetaling. Initiativerne indeholdt bl.a. etableringen af en whistleblowerordning, som skulle give medarbejdere, virksomheder, organisationer mv. mulighed for at indberette oplysninger om svig med COVID-19-kompensationsordninger mv. til Erhvervsstyrelsen.

Nærværende lovforslag har til formål at tilvejebringe tilsvarende retlige rammer, der er nødvendige for Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område. Lovforslaget vil bidrage til, at kontrolmulighederne vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. ensertes på tværs af myndigheder.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om Slots- og Kulturstyrelsens adgang til at indsamle, behandle, samkøre og videregive oplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. Lovforslaget indeholder desuden etablering af en whistleblowerordning, som omfatter Slots- og Kulturstyrelsens COVID-19-kompensationsordninger mv., og indførelsen af tavshedspligt for Slots- og Kulturstyrelsens ansatte vedr. oplysninger, der har tilknytning til underretninger om COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område, og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.

I det omfang der måtte blive vedtaget flere COVID-19-kompensationsordninger mv., vil disse uden yderligere foranstaltninger være omfattet af den foreslåede ordning i lovforslaget, der således omfatter de til enhver tid gældende COVID-19-kompensationsordninger mv.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger vedr. COVID-19-kompensationsordninger

2.1.1. Gældende ret

Slots- og Kulturstyrelsens kontrol og tilsyn med styrelsens almindelige opgaver vedr. driftstilskud er reguleret i lov nr. 1531 af 21. december 2010 om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet med tilhørende bekendtgørelse nr. 1701 af 21. december 2010 om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet med tilhørende bekendtgørelse, I Slots- og Kulturstyrelsens bevillingsadministration, fx i forbindelse med Statens Kunstfond, lov nr. 458 af 8.maj 2013, bevilges enten projektilskud eller legater. Uddeling af projektilskud er omfattet af bekendtgørelse nr. 1479 af 22. december 2014 om regnskab og revision af projekt- og aktivitetstilskud fra Kulturministeriet.

Derudover har Slots- og Kulturstyrelsen tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. Med »kompensationsordninger mv.« menes kompensationsordninger, stimuluspuljer (såsom aktivitetspuljen for kulturaktiviteter), engangstilskud, sommerpakker mv., som er administreret af Slots- og Kulturstyrelsen og har til formål at afbøde økonomiske tab og andre konsekvenser af COVID-19 såsom manglende jobs, efterspørgsel og nedgang i besøgstal mv., samt at stimulere kulturlivet og dets aktører, så fx kulturaktiviteter kan gennemføres på trods af restriktioner.

De gældende regler for Slots- og Kulturstyrelsens indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger, følger bl.a. af reglerne i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014. Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed gælder reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 2, stk. 1. Herudover gælder de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder sagligheds- og proportionalitetsprincipperne.

Endvidere følger det af forvaltningslovens § 28, stk. 2, at oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er omfattet af stk. 1, kun må videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når 1) den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller 3) det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe. Forvaltningslovens § 28, stk. 2, tager sigte på oplysninger af fortrolig karakter, som ikke angår identificerbare fysiske personer, dvs. fortrolige oplysninger om juridiske personer og fortrolige oplysninger, som hverken angår juridiske personer eller identificerbare fysiske personer.

Derudover følger af det forvaltningslovens § 29, stk. 1, at i sager, der rejses ved ansøgning, må oplysninger om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden

forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen i § 29, stk. 1, gælder dog ikke, hvis 1) ansøgeren har givet samtykke hertil, 2) andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller 3) særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

I forvaltningslovens § 31 er det fastsat, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Bestemmelsen er ikke begrænset til at omfatte fortrolige oplysninger og gælder både for personoplysninger og andre oplysninger. Det fremgår endvidere af forvaltningslovens § 32, at en person, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke i den forbindelse må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. består i at kontrollere rigtigheden af de modtagne oplysninger, som angives i ansøgninger til COVID-19-kompensationsordninger mv., og foretage efterregulering på baggrund af de oplysninger om blandt andet regnskabstal, som kompensationsmodtagerne indsender i forbindelse med afrapporteringen på de enkelte ordninger. Kontrolopgaverne afhænger af den enkelte ordnings udformning og indhold. I afrapporteringsfasen er det fx på nogle ordninger nødvendigt at kontrollere oplysninger, der blev oplyst i ansøgningen, i indkomstregistret med henblik på at kontrollere de ansattes tilknytning til arbejdsstedet, samt den i ansøgningen oplyste løn. Der kan i forbindelse med afrapportering tillige være behov for tilsyn med, om institutioner, selskaber, foreninger mv. har foretaget ændringer i deres stamdata, særligt ændringer i ledelses-, ejer- og ansættelsesforhold.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser

Hensynet til at sikre en effektiv tilsyns- og kontrolindsats vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. forudsætter, at Slots- og Kulturstyrelsens har effektive redskaber hertil, herunder i forhold til at indsamle, behandle og videregive oplysninger til bl.a. andre myndigheder. Der henvises til beskrivelsen i afsnit 2.1.1. om gældende ret.

Oplysninger fra visse andre offentlige myndigheder, herunder andre offentlige myndigheders registre vil kunne bidrage til en styrkelse af Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn og kontrol i forbindelse med COVID-19-kompensationsordninger mv. med det formål at opdag eventuelle lovovertrædelser.

For flere af de COVID-19-kompensationsordninger mv., der administreres af Slots- og Kulturstyrelsen gælder, at der skal foretages modregning, hvis ansøger samtidig modtager kompensation for fx tilsvarende indtægtstab eller omsætningsnedgang i Erhvervsstyrelsen. Disse ordninger kræver således et tæt samarbejde om udveksling af data for at sikre, at der ikke sker overkompensation med COVID-19-kompensationsordningerne mv. Der kan hertil samtidig deles oplysninger om revisorernes forhold og uafhængighed, som også er relevante i forbindelse med kontrolarbejdet.

Det fremgår af »Den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2016-2020«, at offentlige data i højere grad skal deles og genbruges for at kunne skabe en mere overskuelig og sammenhængende offentlig sektor. Det forudsætter, at myndighederne i højere grad sikkert kan udveksle og tilgå relevante oplysninger, som de enkelte myndigheder allerede er i besiddelse af. Det er ikke mindst nødvendigt, når flere myndigheder er involveret.

Deling af data i et samarbejde mellem myndigheder med henblik på kontrol af virksomheder er anbefalet i Rigsrevisionens beretning om effektiv kontrol, nr. 15/2016. Det fremgår af beretningens kapitel 3, at det er Rigsrevisionens vurdering, at dataudveksling mellem myndigheder vil kunne styrke kontrollens effektivitet samt reducere kontrollens belastning for virksomhederne.

I beretningens kapitel 3 om effektiv kontrol anbefales det desuden, at myndigheder samarbejder systematisk om kontrollen på tværs, idet myndighederne har en række ensartede problematikker i forbindelse med at tilrettelægge en effektiv kontrol. Samtidig vil det bidrage til en mere moderne og velfungerende offentlig sektor. Konkret vil genbrug og deling af data fra offentlige registre bidrage til, at fx Slots- og Kulturstyrelsen kan effektivisere styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver. Fx kan visse oplysninger i en virksomheds/institutions mv. årsregnskab, der er aflagt efter reglerne i årsregnskabsloven, valideres af visse oplysninger i virksomhedens skattemæssige regnskab, der aflægges i henhold til reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen.

Erhvervsministeriet har indført lignende lovgrundlag med henblik på at styrke Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver, bl.a. også med henblik på tilsyn og kontrol med erhvervsrettede COVID-19-kompensationsordninger, som administreres af Erhvervsstyrelsen. Der henvises til lov nr. 438 af 8. maj 2018, hvorefter Erhvervsstyrelsen har tilsyns- og kontrolredskaber tilsvarende det i lovforslaget foreslåede.

I lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data fremgår af § 1, at Erhvervsstyrelsen kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver. Erhvervsstyrelsen kan behandle, herunder samkøre, oplysninger, som styrelsen er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens kontrol- og tilsynsopgaver. Erhvervsstyrelsen kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold i indkomstregistret. Erhvervsstyrelsen kan indsamle og behandle oplysninger og videregive disse oplysninger til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver. Denne lov trådte i kraft den 1. juli 2018. Det bemærkes, at loven gælder for Erhvervsstyrelsens opgaver generelt, dvs. ikke afgrænset til de erhvervsrettede COVID-19-kompensationsordninger.

Kulturministeriet har på den baggrund vurderet, at det er hensigtsmæssigt at sikre Slots- og Kulturstyrelsen tilsvarende tilsyns- og kontrolmuligheder i forbindelse med COVID-19-kompensationsordninger mv. som Erhvervsstyrelsen. Kulturministeriet har derfor vurderet, at det for nærværende alene er nødvendigt for Slots- og Kulturstyrelsen at have samme tilsyns- og kontrolmuligheder fsva. tilsyn og kontrol med COVID-19-kompensationsordninger mv., hvorfor lovforslaget er afgrænset hertil.

Lovforslaget fraviger ikke reglerne vedr. nationale og EU-retlige specifikke begrænsninger i behandlingen af oplysninger.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget kan oplysninger, herunder oplysninger af fortrolig karakter, indsamles og behandles af Slots- og Kulturstyrelsen, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv., jf. lovforslagets § 1, stk. 1, herunder at

der kan foretages samkøring af oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder. Det gælder både i sager, som rejses på Slots- og Kulturstyrelsens initiativ, og i ansøgningssager.

Med lovforslaget kan Slots- og Kulturstyrelsen også behandle og foretage samkøring af oplysninger, styrelsen i øvrigt er i besiddelse af, dvs. oplysninger, styrelsen fx har modtaget som led i Slots- og Kulturstyrelsens generelle opgaver, jf. afsnit 2.1.1.

Med lovforslaget kan Slots- og Kulturstyrelsen videregive oplysninger, som omfattes af lovforslagets § 1, stk. 1, til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv., jf. lovforslagets § 1, stk. 3.

De foreslåede bestemmelser giver hjemmel til videregivelse af oplysninger til andre myndigheder. Derved vil et samtykke til videregivelse af oplysningerne efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1, og § 29, stk. 2, nr. 1, ikke være nødvendigt. Det bemærkes, at lovforslaget ikke har til hensigt til at ændre på det grundlæggende kriterium om, at anvendelse af oplysninger, herunder personoplysninger, kræver et sagligt formål, og at behandlingen ikke skal være mere omfattende, end forholdet tilsiger efter de databeskyttelsesretlige principper om bl.a. formålsbegrænsning.

De datakilder og registre fra andre offentlige myndigheder, som Slots- og Kulturstyrelsen for nærværende vil indsamle oplysninger fra, er oplysninger om fysiske personers indkomst og økonomiske forhold i øvrigt (indkomstregistret, skatteoplysninger og skattekontoen, men også andre oplysninger end de nævnte kan være relevante at indsamle, hvorfor lovforslaget ikke har en nærmere afgrænsning af de oplysninger, der kan indsamles, behandles, samkøres og videregives i forbindelse med Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv.

Lovforslaget indebærer, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. efter § 1, stk. 1-3, herunder til hvilke myndigheder, der kan ske videregivelse, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen, jf. lovforslagets § 1, stk. 4, med tilhørende bemærkninger.

Det er Kulturministeriets vurdering, at regler om Slots- og Kulturstyrelsens indsamling, behandling, samkøring og videregivelse af oplysninger mest hensigtsmæssigt fastsættes på bekendtgørelsesniveau, hvorfor der foreslås bemyndigelse hertil i lovforslagets § 1, stk. 4. Bemyndigelsen påtænkes udmøntet i regler, der bl.a. vil vedrøre til hvilke myndigheder, der kan ske videregivelse, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og hvilke tekniske foranstaltninger, der skal iværksættes ved behandlingen. Samtidig vil det kunne sikres, at der – som det hidtil har været tilfældet i forhold til Slots- og Kulturstyrelsens behandling af oplysninger – løbende vil kunne tages hensyn til og foretages nærmere regulering af nye værktøjer, systemer mv., som Slots- og Kulturstyrelsen tager i brug inden for de rammer, som lovforslaget etablerer. Endvidere vil det kunne sikres, at de teknologiske muligheder for behandling af store datamængder ledsages af detaljerede regler om behandlingssikkerhed, herunder om adgang til data.

2.2. Adgang til indkomstregistret

2.2.1. Gældende ret

Slots- og Kulturstyrelsen administrerer for nærværende ordninger om lønkompensation samt kompensationsordninger til kunstnere, hvor berettigelse til kompensation mv. afhænger af ansøgers indkomstforhold eller indkomstforholdene for medarbejderne i den ansøgende institution mv.

Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. består i at kontrollere rigtigheden af de modtagne oplysninger, som angives i ansøgninger til kompensationsordningerne mv., og foretage efterregulering på baggrund af de oplysninger om bl.a. regnskabstal, som kompensationsmodtagerne indsender i forbindelse med afrapportering på de enkelte ordninger. Kontrolopgaverne afhænger af den enkelte ordnings udformning og indhold. I afrapporteringsfasen på bl.a. ordningen for lønkompensation er det nødvendigt at kontrollere oplysninger såsom CPR-numre, der blev oplyst i ansøgningen, i indkomstregistret med henblik på at kontrollere de ansattes tilknytning til arbejdsstedet, samt den i ansøgningen oplyste løn. Der kan i forbindelse med afrapportering tillige være behov for tilsyn med, om institutioner, selskaber, foreninger mv. har foretaget ændringer i deres stamdata, særligt ændringer i ledelses-, ejer- og ansættelsesforhold.

Slots- og Kulturstyrelsen har på nuværende tidspunkt ikke adgang til at kontrollere oplysninger op mod indkomstregistret.

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Adgang til indkomstregistret er en afgørende forudsætning for, at Slots- og Kulturstyrelsen som led i kontrollen for ulovligheder i forbindelse med modtagelse af støtte fra COVID-19-kompensationsordninger mv. kan verificere ansøgers oplysninger om indkomstforhold. Derudover er adgangen til indkomstregistret nødvendig for at undersøge, om arbejdsgivere, der søger om lønkompensation for hjemsendte medarbejdere, tidligere har udbetalt lønninger til de medarbejdere, der søges om lønkompensation for, samt desuden om den, der er udbetalt lønkompensation til, opgiver denne som indtægt. Endvidere giver terminaladgangen mulighed for at verificere, at de indtægter, som ansøgere søger kompensation for, rent faktisk er tabte indtægter.

I føromtalt lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data fremgår af § 1, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold i indkomstregistret. Erhvervsstyrelsen kan indsamle og behandle oplysninger og videregive disse oplysninger til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver. Denne lov trådte i kraft 1. juli 2018. Der henvises til afsnit 2.1.2. ovenfor.

Kulturministeriet har på den baggrund vurderet, at det er hensigtsmæssigt at sikre Slots- og Kulturstyrelsen tilsvarende tilsyns- og kontrolmuligheder som Erhvervsstyrelsen. Kulturministeriet har vurderet, at det for nærværende alene er nødvendigt for Slots- og Kulturstyrelsen at have samme tilsyns- og kontrolmuligheder fsva. tilsyn og kontrol med COVID-19-kompensationsordninger mv., hvorfor lovforslaget er afgrænset hertil.

Med en indførelse af adgang til indkomstregistret kan Slots- og Kulturstyrelsen med et opslag verificere, om en ansøgers angivne indkomstforhold stemmer overens med ansøgerens faktiske skattepligtige indkomstforhold for så vidt angår løn. Herved kan eventuelle uoverensstemmende oplysninger, lovovertrædelser eller forsøg på lovovertrædelser opdages.

Forslaget indebærer endvidere, at Slots- og Kulturstyrelsen kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervsmæssige forhold i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i forbindelse med COVID-19-kompensationsordninger mv., jf. forslaget til § 1, stk. 2, med tilhørende bemærkninger.

Det vil ligeledes være muligt at sammenholde de til Slots- og Kulturstyrelsen indberettede oplysninger med de til skattevæsenet indberettede oplysninger. Sammenholdning af datasættene vil gøre det muligt, at dokumentere hvorvidt ansøger faktisk har overholdt Slots- og Kulturstyrelsens skatteberettigede indtægtskrav for ansøgere på tidspunktet for deres ansøgning.

2.3. Etableringen af en whistleblowerordning

2.3.1. Gældende ret

Whistleblowerordninger er et udbredt fænomen inden for det offentlige og i det private erhvervsliv i både ind- og udland. Ordningerne skal tilskynde personer, som har kendskab eller mistanke til ulovligheder eller uregelmæssigheder inden for en organisation eller et retsområde, til at dele deres viden med de rette instanser, så forholdene kan blive afdækket og håndteret, samtidig med at personen ydes beskyttelse.

Der findes i gældende ret flere whistleblowerordninger. I lov nr. 213 af 24. juni 2021 om beskyttelse af whistleblowere indføres der pligt til at oprette whistleblowerordninger inden for det offentlige samt for private virksomheder over en vis størrelse i overensstemmelse med whistleblowerdirektivet, hvor arbejdstager internt kan give oplysning om virksomhedens/myndighedens lovovertrædelser. Beskyttelsen skal omfatte overtrædelser af EU-regulering og andre alvorlige forhold. Loven forudsætter, at dette sker i tilknytning til et ansættelsesforhold, førend whistlebloweren opnår særlig (ansættelsesmæssig) beskyttelse imod repressalier fra arbejdsgiver.

Derudover er der i dag etableret en fælles statslig whistleblowerordning, som både Kulturministeriet og Slots- og Kulturstyrelsen er underlagt. Denne ordning henvender sig udelukkende til ansatte i Kulturministeriet, Slots- og Kulturstyrelsen og til ansatte hos samarbejdende institutioner og omfatter ikke borgere, der er part i en konkret ansøgning til COVID-19-kompensationsordninger mv. Det betyder, at eksempelvis en tilskudsmodtagers ansatte ikke kan anvende den eksisterende ordning til indberetning af urigtige forhold eller ulovligheder.

Erhvervsstyrelsen har etableret en særskilt whistleblowerordning, som blev etableret som opfølgning på den politiske aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet om *Hurtig og sikker udbetaling af kompensation som følge af COVID-19* af 20. maj 2020. Erhvervsstyrelsens whistleblowerordning er indført ved lov nr. 796 af 9. juni 2020 om ændring af lov om erhvervsfremme og omfatter de erhvervsrettede COVID-19-kompensationsordninger, som administreres af Erhvervsstyrelsen. Ordningen er indrettet, således at anmelder er anonym, dog med den undtagelse, at en snæver kreds af betroede medarbejdere i Erhvervsstyrelsen skal kunne identificere anmelder med henblik på at få oplysninger bekræftet eller uddybet.

For at mindske risikoen for lovovertrædelser vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. foretages der allerede i dag af Slots- og Kulturstyrelsen en række kontroller som led i sagsbehandlingen i forbindelse med modtagelse af ansøgninger, inden udbetalingen finder sted. Fx kontrol af virksomheder i Virk, kontrol af virksomheders hjemmesider, kunstneres virke, dokumentation af tabt indtægt mv. Endvidere er bevillingsmodtagere pålagt en række efterfølgende dokumentationskrav i forbindelse med aflæggelse af regnskab samt afrapportering. Borgerhenvendelser i en whistleblowerordning vedr. mistanke om lovovertrædelser med COVID-19-kompensationsordninger mv. kan spille en væsentlig rolle i sagsbehandlingen af afrapporteringer og regnskab.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den foreslåede whistleblowerordning vil det blive muligt for ansøgers ansatte, samarbejdspartnere og andre, der er vidende om forhold, der indikerer lovovertrædelser med COVID-19-kompensationsordninger at agere whistleblower.

Formålet med lovforslaget er at etablere en whistleblowerordning, der kan understøtte Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolindsats i forhold til COVID-19-kompensationsordningerne mv., således at borgere mv. anonymt kan angive ulovlige forhold til Slots- og Kulturstyrelsen. Sådanne oplysninger kan spille en væsentlig rolle i indsatsen for at afdække og mindske svindel og misbrug af kompensationsordninger mv.

En whistleblowerordning for COVID-19-kompensationsordninger mv. vil supplere Slots- og Kulturstyrelsens almindelige henvendelseskanaler med en indgang, hvor anmelderens identitet er beskyttet i forhold til offentligheden, herunder for den som anmeldelsen vedrører. Modtagelse af whistleblowerhenvendelser skal således anses som en del af styrelsens almindelige sagsoplysning. Uanset anmelders eventuelle ansættelsesforhold opnår anmelder ikke i kraft af anmeldelsen partsstatus i en eventuel afgørelse om udbetaling eller tilbagebetaling af støtte over for den fysiske eller juridiske person, som anmeldelsen vedrører.

En anmeldelse til whistleblowerordningen, som er modtaget, før der er sket udbetaling af compensation til en institution mv., der har ansøgt, vil efter omstændighederne kunne medføre, at udbetalingen udskydes, indtil det anmeldte forhold og dermed grundlaget for udbetaling af støtte er nærmere undersøgt og afklaret.

Det er hensigten med ordningen, at borgere kan logge på Slots- og Kulturstyrelsens digitale indberetningsløsning, der udvikles til formålet, for at foretage anmeldelser under whistleblowerordningen. Herved sikres en entydig identifikation af anmelder, som gør det muligt for Slots- og Kulturstyrelsen at følge op på henvendelsen, herunder stille opklarende spørgsmål til anmelder eller udbede sig nærmere dokumentation for de anmeldte forhold.

Der foreslås indført et forbud mod at videregive oplysninger om anmelders identitet, når vedkommende gennem whistleblowerordningen har anmeldt en fysisk eller juridisk person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for modtagelse af midler fra COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område. Dette forslag indebærer, at indberetninger til ordningen undtages fra generelle bestemmelser om offentlighed, herunder forvaltningslovens og offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt mv. Anmelders identitet og oplysninger, som gør det muligt at identificere denne, må således hverken oplyses over for den juridiske eller fysiske person, som anmeldelsen

vedrører eller offentligheden i øvrigt. Det har til formål at beskytte identiteten af de borgere, der henvender sig, og derved reducere risikoen for negative konsekvenser af anmeldelsen, idet den arbejdsgiver/virksomhed, henvendelsen drejer sig om, ikke vil kunne få indsigt i, hvem der har henvendt sig.

Forbuddet mod videregivelse af oplysninger om anmelders identitet omfatter ikke Slots- og Kulturstyrelsens udveksling af oplysninger med andre myndigheder, herunder politiet og skatteforvaltningen, som led i disse myndigheders kontrol og tilsynsopgaver i forbindelse med COVID-19-kompensationsordninger mv. I disse tilfælde kan anmelders identitet være af betydning for den pågældende myndigheds vurdering af oplysningernes troværdighed. Det er dog væsentligt, at anmelders delvise anonymitet følger oplysningerne ved videregivelse til anden myndighed. Den modtagende myndighed må derfor underlægges de samme begrænsninger i adgangen til videregivelse som Slots- og Kulturstyrelsen. Oplysningerne om anmelders identitet er således også undtaget fra retten til aktindsigt ved den myndighed, som modtager oplysningerne fra Slots- og Kulturstyrelsen. Den foreslåede ret til anonymitet over for offentligheden, indebærer således ikke en ret til anonymitet over for andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet. Hvis anmeldelsen for eksempel giver anledning til, at Slots- og Kulturstyrelsen politianmelder forholdet, kan anklagemyndigheden eksempelvis vælge at indkalde anmelderen som vidne i en eventuel straffesag mod den fysiske eller juridiske person, oplysningerne vedrører.

Det bemærkes, at hvis en anmelder af et strafbart forhold – i dette tilfælde whistlebloweren – selv har begået den kriminelle handling eller har medvirket hertil, vil han eller hun kunne ifalde strafansvar herfor. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivning mv. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheder ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Slots- og Kulturstyrelsen skal derfor være opmærksom på, at indhentelse af supplerende oplysninger fra anmelderen – hvis denne er under konkret mistanke for et strafbart forhold – sker under behørig hensyntagen til reglerne om selvinkriminering.

Oplysningerne om anmelders identitet må kun videregives til andre myndigheder i det omfang, oplysningerne har relevans for den pågældende myndigheds opgaver relateret specifikt til kompensationsordninger mv. i anledning af COVID-19.

Der foreslås, at der – tilsvarende lov om erhvervsfremme § 22 a - indføres en beskyttelse af ansatte eller tidligere ansatte, der har benyttet sig af den whistleblowerordning, der etableres med lovforslaget.

Det foreslås således, at en institution mv. ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet institutionens mv., herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse fx være degradering, forflyttelse, chikane el.lign.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det

forhold, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse til Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Ansatte eller tidligere ansatte, der foretager indberetning af oplysninger om overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, anses ikke for at have tilsidesat en eventuel tavshedspligt og ifalder ikke nogen form for ansvar for en sådan indberetning, forudsat at de havde rimelig grund til at antage, at indberetningen af sådanne oplysninger var nødvendig for at afsløre en overtrædelse af reglerne for COVID-19-kompensationsordningerne mv.

At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet, efter den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en institutions mv. overtrædelse eller potentielle overtrædelse til Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Videre foreslås det, at den ansatte eller den tidligere ansatte i tilfælde af overtrædelse kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikkeøkonomiske skade, den ansatte eller den tidligere ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte eller den tidligere ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte eller den tidligere ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte eller den tidligere ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat eller tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier mv. som følge af en indberetning om overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for institutionen mv. ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, fx voldgift.

Det er den ansatte eller den tidligere ansatte, der som led i sagens anlæggelse mod institutionen mv. har bevisbyrden for, at den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følge mv., som den ansatte eller tidligere ansatte er blevet udsat for, skyldes den ansattes eller tidligere ansattes indberetning af virksomheden gennem Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Det foreslås, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte. Det foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte eller den tidligere ansatte bedre, end den ansatte eller den tidligere ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte eller den tidligere ansatte ringere, end bestemmelsen tilsiger.

Lovforslaget indebærer, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om whistleblowerordningen. Det er hensigten, at bemyndigelsen bl.a. skal anvendes til at fastsætte nærmere regler om Slots- og Kulturstyrelsens procedurer og arbejdsgange ved modtagelse af anmeldelser gennem whistleblowerordningen. Bemyndigelsen påtænkes derudover anvendt til at fastsætte nærmere regler om Slots- og Kulturstyrelsens høring af den fysiske eller juridiske person, anmeldelsen vedrører, samt regler om i hvilke tilfælde Slots- og Kulturstyrelsen ikke går videre med en sag på baggrund af en anmeldelse.

Bemyndigelsen påtænkes derudover anvendt til at fastsætte regler om Slots- og Kulturstyrelsens opbevaring af de oplysninger, der indkommer gennem whistleblowerordningen, herunder styrelsens håndtering i forhold til dataminimering, samt regler om adgangs begrænsninger og logning mv. vedr. ordningen.

2.4. Indførelse af særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen for oplysninger som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.

2.4.1. Gældende ret

Ud over den generelle bestemmelse i straffelovens § 152 gælder der i dag ikke særlige regler om tavshedspligt, når Slots- og Kulturstyrelsen i forbindelse med kontrollen af COVID-19-kompensationsordningerne mv. modtager oplysninger om personer eller virksomheder, som videresendes fra Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), og som hidrører fra virksomheders og personers underretninger i henhold til § 26 i lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) (lovbekendtgørelse nr. 1062 af 19. maj 2021 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme). Slots- og Kulturstyrelsen modtager i dag dele af underretninger fra Hvidvasksekretariatet, hvis Hvidvasksekretariatet vurderer, at underretningerne ikke omhandler hvidvask af udbytte fra strafbare forhold eller finansiering af terrorisme, men har en interesse i forbindelse med kontrollen af COVID-19-kompensationsordninger mv.

Det følger af hvidvasklovens § 26, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, der er en del af SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det følger endvidere af hvidvasklovens § 26, stk. 5, at en registreret person ikke har ret til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet efter § 26, stk. 1 og 2. Bestemmelsen er efter forarbejderne tidsubegrænset, hvilket indebærer, at en person aldrig kan få indsigt i de oplysninger, som behandles efter stk. 1 og 2, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat, side 129.

At der ikke er ret til at få indsigt i oplysninger om, at der er foretaget underretning til Hvidvasksekretariatet, og hvilke oplysninger Hvidvasksekretariatet har modtaget i den forbindelse, skyldes bl.a., at dette vil kunne modvirke en eventuel videre efterforskning, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat, side 43. Efter hvidvasklovens § 38 har virksomheder eller personer, som er omfattet af hvidvaskloven, bl.a. pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 26. Denne pligt angår både oplysninger om, at der er foretaget en underretning samt om selve underretningens indhold. Bestemmelsen er efter forarbejderne tidsubegrænset, hvilket betyder, at uanset om en underretning ikke medfører, at en kunde sigtes for et strafbart forhold, og den forpligtede virksomhed eller person har viden herom, kan kunden ikke informeres om, at der er foretaget en tidligere underretning vedr. kunden, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat, side 142.

Det følger af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger § 13, stk. 2, at hvis det er nødvendigt for, at den registrerede kan varetage sine interesser, skal den dataansvarlige som minimum give den registrerede meddelelse om retsgrundlaget for behandlingen, tidsrummet for opbevaring af oplysninger, kategorier af eventuelle modtagere af oplysninger samt yderligere oplysninger. Der vil imidlertid skulle tages behørigt hensyn til de specifikke omstændigheder, hvorunder oplysningerne behandles, herunder fx de særlige fortrolighedshensyn, som politiet og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger om mistænkte mv. er underlagt i forbindelse med en straffesags efterforskning og forberedelse, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 168, som fremsat, side 70.

I forhold til underretninger efter hvidvasklovens § 26 modtaget i Hvidvasksekretariatet, er det ikke nødvendigt for, at den registrerede kan varetage sine interesser, at Hvidvasksekretariatet informerer den registrerede om, at sekretariatet har modtaget en hvidvaskunderretning. Dette skal ses i lyset af, at det ikke i sig selv har nogen retsvirkning for den registrerede, at Hvidvasksekretariatet behandler en hvidvaskunderretning, da der ikke er tale om en politianmeldelse af et muligt strafbart forhold, men derimod oplysninger om fx usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til den pågældende kunde. Slots- og Kulturstyrelsen vil som udgangspunkt være underlagt en oplysningsforpligtelse i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 14, når styrelsen modtager oplysninger om en registreret, som vedkommende ikke selv har afgivet.

Endelig er oplysningerne underlagt de almindelige forvaltningsretlige regler som fx forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, når oplysningerne modtages i en anden forvaltningsmyndighed end Hvidvasksekretariatet.

2.4.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med at Hvidvasksekretariatet sender indberetninger til Slots- og Kulturstyrelsen er, at oplysningerne kan give Slots- og Kulturstyrelsen bedre forudsætninger for at opdage lovovertrædelser og dermed afsløre, om udbetalingerne har været uberettigede. Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet er som udgangspunkt ikke tilstrækkelige til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan færdiggøre sagen på baggrund af oplysningerne. De vil typisk danne grundlag for en grundigere undersøgelse, herunder samkøring af data med fx Erhvervsstyrelsen.

Når Slots- og Kulturstyrelsen har modtaget oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, bliver de gennemgået med henblik på at vurdere, om oplysningerne kan danne grundlag for opstart af en egentlig kontrol. Når en indberetning modtaget fra Hvidvasksekretariatet danner grundlag for at efterkontrollere en sag, indhenter Slots- og Kulturstyrelsen de relevante oplysninger fra andre kilder, der skal indgå i kontrolsagen. De oplysninger, der indhentes, er eksempelvis lønomkostninger samt antal ansatte, leverancer fra underleverandører mv. Oplysningerne søges indhentet hos personen eller virksomheden selv.

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, herunder oplysninger om dele af underretningerne efter hvidvasklovens § 26, danner således som udgangspunkt alene grundlag for en eventuel sagsudvælgelse, og er ikke i sig selv tilstrækkelige til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan færdiggøre sagsbehandlingen. Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet vil derfor som udgangspunkt ikke indgå i det grundlag, som der træffes en afgørelse på. Det vil som udgangspunkt alene være de oplysninger, som Slots- og

Kulturstyrelsen efterfølgende indhenter, der danner grundlag for en eventuel kontrolsag, og som den registrerede i forbindelse med ændringen har interesse i at blive gjort bekendt med. Disse oplysninger indgår i det grundlag, der kan ske partshøring over, jf. forvaltningslovens § 19.

Med de nuværende regler vil oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet være genstand for partsaktindsigt efter reglerne herom i forvaltningsloven, hvis den pågældende person eller virksomhed anmoder herom. Aktindsigten kan efter forvaltningslovens § 15 b begrænses i det omfang, partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til fx forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbyrdelse og lign. samt beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning, eller gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen. Ved en begrænsning efter reglerne i § 15 b vil oplysninger fra Hvidvasksekretariatet kunne undtages fra aktindsigt, og parten vil kunne få indsigt i dokumenternes øvrige oplysninger gennem ekstrahering og delvis aktindsigt.

I stort set alle tilfælde udelader Slots- og Kulturstyrelsen i dag personfølsomme oplysninger og lignende i ovenstående sager. Det vil dog på trods af udeladelsen af oplysningerne i størstedelen af tilfældene være muligt at identificere, hvem der har foretaget underretningen, uanset om de omhandlede oplysninger om eventuelle navne, adresser mv. på personer/ virksomheder er udeladt. Dette hænger bl.a. sammen med, at oplysningen i visse sager kun kan stamme ét sted fra. Det vil bl.a. være muligt alene på baggrund af oplysningens karakter at henføre oplysningen til fx vedkommendes pengeinstitut. Når der gives aktindsigt i oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet efter de nuværende regler, er der således ikke et formaliseret beskyttelseshensyn i forhold til dem, der foretager indberetning hertil. Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at indføre en særlig beskyttelse i disse tilfælde.

På baggrund af ovenstående foreslår Kulturministeriet, at Slots- og Kulturstyrelsens ansatte pålægges en tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, der modtages fra Hvidvasksekretariatet i SØIK som led i kontrollen med udbetaling af kompensation/tilskud under COVID-19-kompensationsordninger mv. Slots- og Kulturstyrelsen vil med en sådan tavshedspligt blandt andet sikre sig, at tavshedspligten følger oplysningerne. Slots- og Kulturstyrelsen vil endvidere med forslaget få hjemmel til at undlade at oplyse den pågældende om, at Slots- og Kulturstyrelsen har modtaget oplysninger om transaktioner på den pågældende persons konti, fx overførsler fra virksomheder, hvor personen er hovedaktionær, atypiske indsætninger på personens barns konto, indsætninger og hævnninger på personens konto, som vedrører erhvervsmæssig aktivitet, eller store kontante indsætninger og hævnninger på personens konto efter databeskyttelsesforordningens artikel 14. Bestemmelsen vil således medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen skal fravige oplysningsforpligtelsen i databeskyttelsesforordningen, jf. forordningens artikel 14, stk. 5, litra d. De oplysninger, som ordningen omhandler, og som Slots- og Kulturstyrelsen ikke længere må videregive, er samtlige oplysninger, som hidrører fra Hvidvasksekretariatet, og som har tilknytning til underretninger efter hvidvasklovens § 26.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslagets §§ 1-3 indebærer behandling af personoplysninger. Således indebærer lovforslagets § 1 hjemmel til samkøring, indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. samt terminaladgang til indkomstregistret. Lovforslagets § 2 indebærer etablering af en whistleblowerordning i forbindelse med midler fra COVID-19-

kompressionsordningerne mv. Lovforslagets § 3 vedrører en indførelse af særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen for oplysninger som hidrører fra Hvidvasksekretariatet

3.1 Indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger vedr. COVID-19-kompensationsordninger

Efter den foreslåede bestemmelse vil Slots- og Kulturstyrelsen kunne indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver.

Databeskyttelsesforordningen finder ifølge forordningens artikel 2, stk. 1, anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Ved behandling af personoplysninger forstås ifølge forordningens artikel 4, nr. 2 enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, fx indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i litra a-e er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. litra c, eller som er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e.

3.2. Etablering af en whistleblowerordning

Behandling af personoplysninger er omfattet af databeskyttelsesforordningen og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Slots- og Kulturstyrelsens behandling af modtagne underretninger som led i den foreslåede whistleblowerordning vil indebære behandling af personoplysninger om henholdsvis anmelder og vedkommende fysiske eller juridiske person, der anmeldes. Behandlingen vil for så vidt angår anmelder bestå i indsamling, opbevaring og evt. videregivelse, og for så vidt angår den anmeldte bestå i indsamling og evt. samkøring og videregivelse.

De personoplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen vil behandle, er omfattet af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) og lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i

forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Behandlingen af oplysningerne skal således ske i overensstemmelse med disse regler.

Det er forventningen, at de oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen vil behandle efter de foreslåede regler, er såkaldt almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. I praksis vil det formentlig være personoplysninger som navne og kontaktoplysninger på personer m.v., men det kan forekomme, at oplysningerne også vil vedrøre enkeltmandsvirksomheders forhold, således at CVR-nummer samt formueforhold m.v. også indgår i behandlingen.

Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1, finder forordningen anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Ved behandling af personoplysninger forstås ifølge forordningens artikel 4, nr. 2, enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, fx indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse.

Der kan også indgå CPR-numre i Slots- og Kulturstyrelsens behandling af personoplysninger som led i varetagelsen af den foreslåede whistleblowerordning. Det vurderes, at der vil være hjemmel til en behandling af sådanne oplysninger i henhold til databeskyttelseslovens § 11, hvorefter en offentlig myndighed kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation.

I forordningens artikel 5, stk. 1, er fastsat en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, som omfattes af forordningen.

Bestemmelsen fastsætter således, at personoplysninger skal »behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«)«. Det fastsættes endvidere, at personoplysninger skal »indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (»formålsbestemthed«)«. Personoplysninger skal også »være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«)«. Endvidere gælder, at personoplysninger skal »være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«)«. Det fastlægges tillige i artikel 5, at personoplysninger skal »opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles (»opbevaringsbegrænsning«)«. Endelig skal personoplysninger »behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«)«.

Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at principperne i artikel 5, stk. 1, overholdes (»ansvarlighed«), jf. forordningens artikel 5, stk. 2.

Slots- og Kulturstyrelsen vil i forbindelse med administrationen af whistleblowerordningen ikke indhente og opbevare større mængder af oplysninger om de anmeldte, end hvad der er behov for i den konkrete kontrolsag. Styrelsens administration af ordningen vil således være i overensstemmelse med kravet om dataminimering.

Det almindelige krav om proportionalitet i databehandlingen vil således efter styrelsens opfattelse være opfyldt. Samtidig bemærkes, at der som udgangspunkt vil ske sletning af de oplysninger, som ikke skal gemmes som følge af en anden retlig forpligtelse (eksempelvis hvis oplysningerne er journaliseringspligtige), når det vurderes, at der ikke længere er behov for dem, hvilket varetager hensynet om opbevaringsbegrænsning.

Endelig vil Slots- og Kulturstyrelsen sætte adgangsbegrænsning på adgangen til oplysningerne, hvormed kun relevante medarbejdere vil få adgang til personoplysningerne.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af ikke-fortrolige oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i stk. 1, litra a-f er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. stk. 1, litra c, eller som er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. stk. 1, litra e.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have et retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Der henvises nærmere til side 129-130 i Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det muligt i medfør af artikel 6, stk. 1, litra c og e, om behandling af personoplysninger på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse, at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser, end forordningen indeholder. Den foreslåede persondatabehandling vil ligge inden for rammerne af den hjemmel, der er nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse.

Med den foreslåede bestemmelse indføres imidlertid nationale særregler for behandling af almindelige personoplysninger, hvorfor tjeklisten ved udarbejdelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, jf. side 166 ff., i Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017, skal iagttages. Kulturministeriet har foretaget vurderingen af de foreslåede bestemmelser i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår den dataansvarliges oplysningspligt vil Slots- og Kulturstyrelsen leve op til oplysningsforpligtelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 13 over for de anmeldere, som opgiver deres identitet via whistleblowerordningen i forbindelse med anmeldelsen.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14, at den dataansvarlige endvidere skal give den registrerede en række oplysninger i forbindelse med indsamling af personoplysninger, som ikke er

indsamlet hos den registrerede selv. Dette indebærer som omtalt under afsnit 2.1., at den anmeldte som udgangspunkt skal orienteres, om styrelsens behandling af vedkommendes personoplysninger, så snart der er foretaget en anmeldelse af vedkommende i whistleblowerordningen.

Som undtagelse hertil fremgår dog følgende af databeskyttelseslovens § 22:

»Bestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1-4, artikel 15 og artikel 34 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.«

Det bemærkes, at information til den anmeldte om en henvendelse via whistleblowerordningen i de tilfælde, hvor anmeldelsen er åbenbart grundløs eller lignende, med stor sandsynlighed vil skabe unødigt bekymring hos den anmeldte, konflikt på arbejdspladsen, risiko for repressalier eller ængstelighed hos anmelder, hvorfor det er ministeriets opfattelse, at oplysningspligten i forordningens artikel 14 efter en konkret vurdering bør vige af hensyn til den registrerede selv og anmelder.

Udgangspunktet om oplysningspligt finder endvidere ikke anvendelse, jf. forordningens artikel 14, stk. 5, litra b, hvis og i det omfang udgangspunktet sandsynligvis vil gøre det umuligt eller i alvorlig grad vil hindre opfyldelse af formålene med denne behandling. Dette kunne fx forekomme i forbindelse med politimæssig efterforskning af en konkret sag.

Det vil fx være tilfældet, hvis en underretning efter en konkret vurdering kan skade en efterforskning eller forfølgning af en lovovertrædelse.

Kulturministeriet er opmærksom på, at Slots- og Kulturstyrelsen som dataansvarlig skal opfylde sin oplysningsforpligtelse, så snart ovenstående beskyttelsehensyn ikke længere er til stede.

Dog bemærkes, at den anmeldte i alle tilfælde vil blive underrettet om anmeldelsen via whistleblowerordningen, såfremt henvendelsen giver anledning til konkret stillingtagen, og forholdet er omfattet af partshøringsforpligtelsen i forvaltningslovens § 19.

Endelig skal det generelt bemærkes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven ligeledes skal iagttages, når Slots- og Kulturstyrelsen behandler personoplysninger som led i whistleblowerordningen.

3.3. Indførelse af særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen for oplysninger som hidrører fra Hvidvasksekretariatet

Som omtalt ovenfor gælder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven blandt andet for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling og på ikke automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder imidlertid ikke for behandling af personoplysninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/680/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige

sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Hvidvasksekretariatets videregivelse af personoplysninger fra sekretariatets Hvidvaskdatabase skal således ske i overensstemmelse med retshåndhævelseslovens relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles i lovens §§ 9 og 10.

Herudover skal de grundlæggende principper i retshåndhævelseslovens §§ 4 og 5 iagttages.

Som nævnt under afsnit 2.4.2 vil Hvidvasksekretariatet videregive oplysninger til Slots- og Kulturstyrelsen, der vurderes at kunne være relevante for styrelsens tilsyns- kontrolopgaver i relation til COVID-19-kompensationsordningerne mv. Det forudsættes i den forbindelse, at Hvidvasksekretariatets videregivelse af oplysninger til Slots- og Kulturstyrelsen sker i overensstemmelse med de relevante gældende regler. Det er således bl.a. et kriterium, at oplysningerne kan have betydning for Slots- og Kulturstyrelsens opgave med at forebygge og bekæmpe svindel med styrelsens kompensationsordninger som følge af COVID-19. Dette indebærer, at Hvidvasksekretariatet ikke må videregive flere oplysninger end nødvendigt for, at Slots- og Kulturstyrelsen på et forsvarligt grundlag kan beslutte, om der er grundlag for at gå nærmere ind i sagen.

Slots- og Kulturstyrelsens behandling af oplysningerne efter modtagelse heraf skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens bestemmelser herom, herunder reglerne om behandlingshjemmel, jf. ovenfor under afsnit 3.2.

I tilfælde, hvor der foretages videregivelse af oplysninger omfattet af retshåndhævelsesloven, følger det af lovens § 6, at den videregivende kompetente myndighed fastsætter og underretter om eventuelle særlige vilkår for behandling af oplysningerne. Det følger endvidere af § 6, stk. 2, at behandling af oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed, ikke må ske i strid med særlige vilkår, som er fastsat af den videregivende kompetente myndighed.

For så vidt angår nærværende forslag til § 3, er det Kulturministeriets vurdering, at disse regler kan indføres inden for rammerne af forordningens artikel 6 og 10 (om behandling af ikke-fortrolige oplysninger og oplysninger om straffbare forhold og øvrige lovovertrædelser), databeskyttelseslovens § 11 (om behandling af CPR-nummer) samt § 6 og §§ 9-10 i retshåndhævelsesloven.

Det bemærkes, at databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens øvrige bestemmelser, herunder reglerne om pligter for den dataansvarlige, på tilsvarende måde som omtalt ovenfor under afsnit 3.2., som udgangspunkt gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse til § 3. Disse regler skal således iagttages, når personoplysninger behandles efter den foreslåede bestemmelse.

Efter forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Bestemmelsen forpligter således den dataansvarlige til at slette af egen drift. Dette vil i Slots- og Kulturstyrelsen ske ud fra samme betragtninger som omtalt under afsnit 3.2.

Målgruppen for databehandlingen efter forslaget til § 3, er afgrænset i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning i forordningen. Det er således et kriterium, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe svindel med Slots- og Kulturstyrelsens kompensationsordninger mv. som følge af COVID-19. Oplysningerne vil blive videregivet i ikke-aggregeret og ikke-pseudonymiseret form, det vil sige, at oplysningerne vil kunne henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger. Dataudvekslingen vil imidlertid ske på en sikker måde, idet udvekslingen af data sker mellem parter, der i forvejen er vant til at behandle personoplysninger med de nødvendige tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger iagttaget.

Det vurderes således, at databehandlingen, der vil finde sted efter de foreslåede bestemmelser, har et legitimt formål, og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt.

Det vurderes endvidere, at behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendig i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er som følge heraf vurderingen, at den behandling, der lægges op til, vil være i overensstemmelse med forordningens artikel 5 om principperne for behandling af personoplysninger.

Med den foreslåede bestemmelse til § 3, vil Slots- og Kulturstyrelsen behandle almindelige personoplysninger efter forordningens artikel 6, særlige kategorier af personoplysninger efter forordningens artikel 9 og personoplysninger vedr. straffedomme og lovovertrædelser efter forordningens artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8, samt CPR-nummer i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 11. Oplysningerne vedrører bl.a. navn, CPR-nummer, virksomhedsnavn og CVR-nummer, samt hvilken strafbar overtrædelse mistanken omhandler. Underretningerne kan undtagelsesvist indeholde oplysninger om religiøst eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsoplysninger eller oplysninger om seksuel orientering.

For så vidt angår behandlingen af følsomme personoplysninger, vurderes det, at der er hjemmel til behandlingen i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f. Der lægges i den forbindelse navnlig vægt på, at behandlingen af oplysningerne sker som led i offentlig myndighedsudøvelse, og at udvekslingen vil kunne have en nødvendig betydning for administrativ afgørelsesvirksomhed. Det vurderes desuden, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for forordningens artikel 9, stk. 2, litra g, da der med bestemmelserne skabes national hjemmel til en behandling, som er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Hjemlen til at behandle oplysninger om strafbare forhold findes i databeskyttelsesforordningens artikel 10, og databeskyttelseslovens § 8, stk. 1.

I medfør af databeskyttelseslovens § 11, kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation.

For at beskytte de personoplysninger, der med de foreslåede bestemmelser lægges op til at behandle, foreslås det, at det kommer til at fremgå klart af lovtæksten, at ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen, der som

led i deres arbejde modtager oplysninger i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse, er underlagt en særlig tavshedspligt med hensyn til de pågældende oplysninger.

Ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen, der modtager oplysninger fra Hvidvasksekretariatet med henblik på kontrol med COVID-19-kompensationsordningerne mv. på Slots- og Kulturstyrelsens område, skal således under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a, og § 152 c-152 f, hemmeligholde de modtagne oplysninger.

Det bemærkes, at det også som følge af bestemmelserne om særlig tavshedspligt, vil være muligt at gøre undtagelse til den registreredes indsigtsret i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens §§ 19-29 og § 35, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Samtidig bemærkes, at bestemmelsen vil medføre, at der kan gøres undtagelse til oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, idet der vil være tale om oplysninger, som skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, herunder lovbestemt tavshedspligt.

Samlet vurderes det, at behandlingen af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, kan finde sted inden for rammerne af forordningen og databeskyttelsesloven. Der indføres imidlertid med bestemmelsen nationale særregler for behandling af personoplysninger efter artikel 6 og 10, hvorfor tjeklisten ved udarbejdelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, jf. side 166 ff., i Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017, skal iagttages. Kulturministeriet har foretaget vurderingen af de foreslåede bestemmelser i overensstemmelse hermed.

4. Forholdet til den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Den behandling af personoplysninger, som lovforslaget omfatter, vil kunne udgøre et indgreb i retten til respekt for privatliv, jf. EMRK artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb vil alene kunne retfærdiggøres efter EMRK artikel 8, stk. 2, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov, hvis det varetager et eller flere anerkendelsesværdige formål, og hvis det er nødvendigt i et demokratisk samfund for at opnå det eller de anførte formål (krav om proportionalitet).

Lovforslaget har bl.a. til formål at styrke Slots- og Kulturstyrelsens kontrol og tilsyn, således at svig, svindel og lignende med COVID-19-kompensationsordninger mv. hindres, hvilket vurderes at være et anerkendelsesværdigt formål.

Lovforslaget varetager hensyn, som efter Kulturministeriets opfattelse må anses for nødvendige i et demokratisk samfund. Ministeriet har herved bl.a. lagt vægt på, at samkøring og anden behandling af oplysninger, herunder personoplysninger, er en naturlig og grundlæggende forudsætning for Slots- og Kulturstyrelsens og andre offentlige myndigheders, herunder Erhvervsstyrelsens, bekæmpelse af lovovertrædelser vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv.

Kulturministeriet finder på den baggrund, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Danmarks forpligtelser efter EMRK. Ved udstedelse af bekendtgørelser efter bemyndigelsen i § 1, stk. 4,

skal det sikres, at de formål og hensyn, som den konkrete dataanvendelse skal varetage, er nødvendige og står i rimeligt forhold til den involverede behandling af de registreredes oplysninger.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget styrkes Slots- og Kulturstyrelsens muligheder for at kontrollere ansøgninger om COVID-19-kompensation mv. Derigennem er det forventningen, at svig og svindel mv. med kompensationsordninger mv. og dermed offentlige midler i højere grad opdages og forhindres. Lovforslaget kan således have positive økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslagets § 1 identificerer ikke specifikke data til deling, og der er dermed ikke direkte, konkrete økonomiske konsekvenser for skattevæsenet forbundet med lovforslaget. Det vurderes dog, at udmøntningen af lovforslaget vil have mindre økonomiske og administrative konsekvenser for skattevæsenet, som det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at lave et skøn over.

Lovforslaget medfører omkostninger for staten til etablering samt drift af whistleblowerordningen. Der kan ikke på nuværende tidspunkt gives et præcist udgiftsskøn vedr. etablering og drift af en whistleblowerordning, men ressourceforbruget forventes at kunne afholdes inden for de midler, der er afsat til administration af COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område. Der vil også være udgifter til etablering af en digital indberetningsløsning, hvor der dog forventes at kunne genbruges erfaringer og teknologi fra den eksisterende whistleblowerordning i Erhvervsstyrelsen.

Kulturministeriet vurderer, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, hvor det er vurderet relevant.

Kulturministeriet har i forhold til princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling foretaget en udførlig vurdering af lovforslagets forhold til databeskyttelseslovgivningen, samt en udførlig vurdering af lovforslagets forhold til den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Se hertil afsnit 3 og 4 ovenfor.

I forhold til princip nr. 7 om at undgå snyd og fejl har Kulturministeriet vurderet, at den generelle anbefaling om etablering af et datagrundlag til en risikobaseret målretning af kontrolindsatsen i det konkrete tilfælde bør fraviges. Fravigelsen begrundes i den begrænsede mængde af sager på området og ordningens midlertidige karakter, som tilsiger kontrolforanstaltninger baseret på gennemgang af enkelte sager ved en begrundet mistanke om snyd.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Det vurderes, at vedtagelse af lov af 24. juni 2021 om beskyttelse af whistleblowere, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowerdirektivet) i dansk ret, ikke har konsekvenser for lovforslagets udformning.

11. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv betydning for opfyldelsen af delmål 16.4 om bl.a. bekæmpelse af organiseret kriminalitet i FN's verdensmål.

12. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [...] til den [...] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.: [...].

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Øget kontrol kan medføre, at lovovertrædelser vedr. offentlige midler forhindres og efterforskes.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det forventes, at Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver ved COVID-19-kompensationsordninger mv. vil blive administrativt lettere.	Ingen
Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	Ingen	Udgifterne til etablering og drift af en digital indberetningsløsning for whistleblowerordningen forventes at kunne blive afholdt inden for administrationsbevillingerne til COVID-19-kompensationsordningerne mv.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen
Konsekvenser for FN's verdensmål	Ja	Nej
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede § 1, stk. 1, har til formål at styrke Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolmuligheder i relation til COVID-19-kompensationsordninger mv. Bestemmelsen indebærer, at Slots- og Kulturstyrelsen kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver ved administrationen af COVID-19-kompensationsordninger mv. på Kulturministeriets område.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Slots- og Kulturstyrelsen kunne indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre offentlige myndigheder og fra offentligt tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver.

Med »kompensationsordninger mv.« menes kompensationsordninger, stimuluspuljer (såsom aktivitetspuljen for kulturaktiviteter), engangstilskud, sommerpakker mv., som er administreret af Slots- og Kulturstyrelsen og har til formål at afbøde økonomiske og andre konsekvenser af COVID-19 samt at genstarte kultur-, idræts- og foreningslivet efter COVID-19.

De datakilder og registre fra andre offentlige myndigheder, som Slots- og Kulturstyrelsen for nærværende vil indsamle oplysninger fra, er oplysninger om fysiske personers indkomst og økonomiske forhold i øvrigt (indkomstregistret, skatteoplysninger og skattekontoen, men også andre oplysninger end de nævnte kan være relevante at indsamle, hvorfor lovforslaget ikke har en nærmere afgrænsning af de oplysninger, der kan indsamles, behandles og videregives.

Der vil kunne indsamles og behandles offentligt tilgængelige oplysninger, herunder fra søgemaskiner som fx Google, kortdata og adresseoplysninger mv. Indsamlingen og behandlingen, herunder samkøringen, efter den foreslåede stk. 1 vil navnlig blive brugt til at styrke kontrol ved udbetalte midler fra COVID-19-kompensationsordninger mv.

Udtrykket »samkøring« er en fælles betegnelse for forskellige tekniske løsninger, som vedrører sammenkobling af oplysninger, der kommer fra forskellige registre. Under samkøring hører maskinelle overførsler, hvorved et register tilføres oplysninger fra et andet register, således at det modtagende register udvides med disse oplysninger. Til begrebet samkøring henregnes endvidere maskinelle sammenstillinger af oplysninger fra forskellige registre, hvorved der dannes et nyt »uddata-produkt«, fx et nyt register.

Begrebet »offentligt tilgængelige kilder« skal forstås bredt og omfatter således både personoplysninger og andre oplysninger fra enhver offentligt tilgængelig kilde, herunder enhver informationskilde af både elektronisk og ikke-elektronisk karakter, som inden for rammerne af gældende ret kan tilgås i det offentlige rum. Oplysninger og kilder, der er tilgængelige på almindelige kommercielle vilkår, fx gennem betaling af abonnement eller andre former for betalingstjenester, anses tillige som offentligt tilgængelige.

Med »nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens opgaver« sigtes til, at der ikke ændres på det grundlæggende kriterium om, at anvendelse af oplysninger, herunder personoplysninger, kræver et sagligt formål, og at behandlingen ikke må være mere omfattende, end forholdet tilsiger. Der er ikke tilsigtet nogen fravigelse af databeskyttelsesforordningen eller databeskyttelseslovens regler i den forbindelse.

Slots- og Kulturstyrelsens indsamling og behandling af oplysninger fra andre offentlige myndigheder og offentligt tilgængelige kilder vil omfatte oplysninger, som er offentliggjort, eller som andre myndigheder er i besiddelse af forud for ikrafttræden. Oplysningerne vil således kunne vedrøre forhold fra tidligere end nærværende lovs ikrafttræden.

Slots- og Kulturstyrelsen kan derudover efter bestemmelsen behandle, herunder samkøre, oplysninger, som styrelsen ud over de tilfælde, der er nævnt i lovforslagets § 1, stk. 1, er i besiddelse af, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens kontrol- og tilsynsopgaver vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv. Den foreslåede bestemmelse omfatter dermed alle øvrige oplysninger, som styrelsen er i besiddelse af. Det kan eksempelvis være oplysninger, som institutioner mv. har indberettet til Slots- og Kulturstyrelsen, som følge af deres indberetningspligter iht. ansøgninger, regnskabsaflæggelser, afrapporteringer, opfølgning på rammeaftaler og lign. i forbindelse med Slots- og Kulturstyrelsens almindelige opgaver, eller det kan være kontrolsager, hvor Slots- og Kulturstyrelsen har indsamlet oplysninger fra institutioner mv.

Det foreslås i *stk. 2*, at Slots- og Kulturstyrelsen til brug for udførelsen af styrelsens opgaver kan få terminaladgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervsmæssige forhold i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. Ved terminaladgang menes en direkte elektronisk adgang til at indsamle oplysninger fra det pågældende register. Der er alene adgang til oplysninger i indkomstregistret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt. Det foreslåede *stk. 2* har til formål at tilvejebringe klar hjemmel til at anvende registret til sammenstilling og samkøring af oplysninger.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 3*, at Slots- og Kulturstyrelsen kan indsamle og behandle oplysninger, som omfattes af *stk. 1*, samt videregive disse oplysninger til andre offentlige myndigheder, når det er nødvendigt for deres myndighedsudøvelse i kontrol- og tilsynsøjemed vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv.

Det vurderes primært at være nødvendigt at behandle, herunder indsamle og videregive oplysningerne til andre offentlige myndigheder, når dette sker til brug for deres kontrol- og tilsynsområder vedr. COVID-19-kompensationsordninger mv., hvorfor bestemmelsen er begrænset hertil.

Kontrol- og tilsynsopgaver i bestemmelsens forstand omfatter også politiets opgaver i forbindelse med forebyggelse, efterforskning og forfølgning mv. af strafbare forhold. Det bemærkes, at Slots- og Kulturstyrelsens videregivelse af oplysninger til politiet med henblik på at oplysningerne danner grundlag for, eller inddrages i, en verserende efterforskning af et strafbart forhold, efter gældende ret kan finde sted, selv når der alene er tale om antagelser eller mistanker og uanset det konkrete strafbare forholds strafværdighed.

De kontrolresultater, som andre offentlige myndigheder, herunder skattevæsenet, opnår som følge af de oplysninger, der videregives fra Slots- og Kulturstyrelsen i medfør af lovforslagets § 1, stk. 3, kan have betydning for Slots- og Kulturstyrelsens fremadrettede vurdering af risikoen for, om institutioner mv. vil begå lovovertrædelser omfattet af andre offentlige myndigheders lovgivning, herunder skatte- og afgiftslovgivningen. Adgangen til at indsamle og behandle oplysninger efter lovforslagets stk. 1 og 3 omfatter derfor også andre offentlige myndigheders, herunder skattevæsenets, kontrolresultater, som er dannet på grundlag af Slots- og Kulturstyrelsens videregivelse af oplysninger til disse andre offentlige myndigheder. Det vil i bekendtgørelse udstedt i medfør af lovforslagets § 1, stk. 4, blive fastsat, til hvilke andre offentlige myndigheder Slots- og Kulturstyrelsen kan videregive oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at styrke Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolmuligheder af COVID-19-kompensationsordningerne mv., således at styrelsen af egen drift kan videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, som vurderes at være af væsentlig betydning for disse myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver. Vurderingen af, hvilke oplysninger som vil være af væsentlig betydning for andre offentlige myndigheders kontrol- og tilsynsopgaver, foretages på grundlag af på forhånd fastsatte kriterier. Dette kan fx i relation til videregivelse til skattevæsenet være tilfælde, hvor der vurderes at være høj risiko for, at en institution mv. har begået svig eller anden økonomisk kriminalitet gennem de modtagne COVID-19-kompensationsordninger mv. Slots- og Kulturstyrelsen tager stilling til, om kriterierne er opfyldte, således at de dels sikrer, at videregivelse af oplysninger tjener et sagligt formål, og dels at oplysningerne er begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til den modtagende myndigheds kontrol- og tilsynsopgaver i forbindelse med COVID-19-kompensationsordninger mv..

Det bemærkes, at der med den foreslåede bestemmelse ikke er tilsigtet nogen ændring af andre offentlige myndigheders adgang til efter anmodning at få udleveret de oplysninger, som styrelsen er kommet i besiddelse af, herunder oplysninger indsamlet i medfør af lovforslagets stk. 1-2. Der er med den foreslåede bestemmelse endvidere ikke tilsigtet nogen ændring af, i hvilket omfang styrelsen på baggrund af en konkret vurdering kan videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder. Disse spørgsmål afgøres efter de almindelige regler om videregivelse af oplysninger mellem offentlige myndigheder, herunder de regler, som er fastlagt i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og forvaltningsloven.

Derudover kan oplysninger i medfør af lovforslagets § 1, stk. 3, alene videregives til andre offentlige myndigheder, som har hjemmel til at anvende disse. Dette medfører ikke et krav om eksplicit lovhjemmel i alle tilfælde, men kan konkret gøre det i forhold til bestemte oplysninger fx oplysninger om konkurskarantæne, hvor der er krav om hjemmel i lov eller bekendtgørelse.

Der foreslås i bestemmelsens *stk. 4* indsat hjemmel for kulturministeren til at fastsætte nærmere regler for Slots- og Kulturstyrelsens indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger, herunder til at udstede regler om hvornår og til hvilke formål oplysninger kan indsamles og behandles, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, hvilke myndigheder Slots- og Kulturstyrelsen kan videregive oplysninger til og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.

Til § 2

Med forslaget etableres en whistleblowerordning i Slots- og Kulturstyrelsen.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, at Slots- og Kulturstyrelsen etablerer en whistleblowerordning, som omfatter de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen. Ordningen skal således understøtte Slots- og Kulturstyrelsens tilsyns- og kontrolindsats i forhold til de oplysninger, styrelsen modtager i forbindelse med sagsbehandlingen af COVID-19-kompensationsordninger mv.

Efter bestemmelsens *2. pkt.* omfatter ordningen alene oplysninger af betydning for styrelsens efterprøvelse af støttegrundlaget. Dermed afgrænses ordningens anvendelsesområde til henvendelser om forhold af betydning for styrelsens vurdering af oplysninger om, hvorvidt støttebetingelserne er opfyldt. Den indholdsmæssige afgrænsning skal modvirke, at ordningen utilsigtet benyttes til anmeldelse af andre forhold, som er kompensationsordningerne mv. uvedkommende.

Efter bestemmelsens *3. pkt.* kan Slots- og Kulturstyrelsen afvise anmeldelser, som ikke er omfattet af ordningen. Samtidig vil styrelsen blive undtaget fra den forvaltningsretlige forpligtelse til at videresende anmeldelserne til rette myndighed. Med bestemmelsen gives Slots- og Kulturstyrelsen dermed adgang til at afvise anmeldelser, som fejlagtigt er indgivet under den særlige whistleblowerordning for mistanke om misbrug af COVID-19-kompensationsordningerne mv. under Kulturministeriets område.

Bestemmelsens *3. pkt.* omfatter også anmeldelser, der åbenlyst falder uden for den i lovforslaget foreslåede whistleblowerordning. Efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, har en myndighed, der modtager en skriftlig henvendelse uden for sit ressortområde, som udgangspunkt pligt til at videreformidle henvendelsen til rette myndighed. Dette udgangspunkt fraviges med bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt. Styrelsen kan således afvise en anmeldelse, som for eksempel vurderes at være åbenbar grundløs, uvæsentlig eller som vedrører forhold, som ikke har noget at gøre med de statslige kompensationsordninger mv. eller henhører under et andet ressort. Der består i sådanne tilfælde ikke en pligt for Slots- og Kulturstyrelsen til at videresende anmeldelsen til rette myndighed. Det bemærkes i den forbindelse, at en eventuel videresendelsespligt til relevante ressortmyndighed ville medføre en uhensigtsmæssig sagsgang, idet det ikke er intentionen, at whistleblowerordningen skal bruges som en fælles indgang til samtlige statslige myndigheder for så vidt angår oplysninger om institutionernes mv. adfærd, herunder i forhold til kompensationsordningerne mv. Whistleblowerordningen er heller ikke tiltænkt at være en generel kommunikationskanal til styrelsen. Virksomheder, institutioner og organisationer mv., der ønsker at korrespondere om kompensationsordningerne mv. med Slots- og Kulturstyrelsen, må henvises til at rette henvendelse ad de almindelige, officielle kanaler. Det bemærkes endvidere, at muligheden for at afvise anmeldelser er fakultativ og kan fraviges, hvis anmeldelsens karakter tilsiger dette, eksempelvis hvis anmeldelsen vedrører grove overtrædelser af anden lovgivning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* fastslås det, at Slots- og Kulturstyrelsen ikke må videregive oplysninger om identiteten på en person eller oplysninger, som kan anvendes til at udlede identiteten på en person, når vedkommende igennem whistleblowerordningen, jf. *stk. 1*, har anmeldt en fysisk eller en juridisk person til styrelsen for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne om støtte til institutioner mv., jf. dog *stk. 3*. Identitetsoplysningerne må således hverken udleveres til parter fx den institution mv., anmeldelsen vedrører, eller til offentligheden i kraft af reglerne om aktindsigt og partsaktindsigt. De oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, udgør bl.a. oplysninger om identiteten på en person, dvs. vedkommendes navn eller personnummer eller oplysninger, som kan anvendes til at udlede identiteten på en person såsom postadresse, e-mailadresse, telefonnummer, eller metadata som IP-adresse eller andet identifikationsnummer. Det bemærkes, at sådanne oplysninger i almindelighed ikke vil være at betragte som fortrolige oplysninger i henhold til forvaltningslovens § 27, og dermed ikke kunne undtages fra retten til aktindsigt. Af de anførte grunde foreslås det, at der indføres en generel begrænsning i adgangen til videregivelse af oplysninger vedr. identiteten af personer, der henvender sig til Slots- og Kulturstyrelsen igennem whistleblowerordningen. Oplysninger om anmelders identitet må således kun videregives i de i *stk. 3* og *4* anførte tilfælde. Bestemmelsen går således forud for både forvaltningsloven og offentlighedslovens bestemmelser om retten til aktindsigt.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, fastslås det, at Slots- og Kulturstyrelsen kan videregive alle nødvendige oplysninger, som er modtaget som led i whistleblowerordningen, til anklagemyndigheden og politiet samt til andre myndigheder til brug for disses opgaver relateret til de statslige kompensationsordninger mv. i anledning af COVID-19. Dermed vil det altid være muligt for Slots- og Kulturstyrelsen at videregive nødvendige oplysninger, som er modtaget som led i whistleblowerordningen, herunder oplysninger om identiteten på en person eller oplysninger, der kan anvendes til at udlede identiteten på en person såsom navn, personnummer, postadresse, e-mailadresse, telefonnummer, eller metadata som IP-adresse eller andet identifikationsnummer, til andre offentlige myndigheder. De relevante myndigheder er typisk anklagemyndigheden og politiet, men med bestemmelsen udelukkes det ikke at videregive oplysningerne til øvrige relevante myndigheder, hvis oplysningerne fra ordningen formålstjenstligt bidrager til den pågældende myndigheds opgaver relateret specifikt til de statslige kompensationsordninger mv. i anledning af COVID-19. Den ret til anonymitet over for offentligheden, som foreslås med bestemmelsens *stk. 2*, kan således ikke udstrækkes til en ret for whistlebloweren til at bevare sin ret til anonymitet over for andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet. Hvis whistleblowerhenvendelsen for eksempel giver anledning til, at Slots- og Kulturstyrelsen politianmelder forholdet, kan anklagemyndigheden eksempelvis vælge at indkalde whistlebloweren som vidne i en eventuel straffesag mod den fysiske eller juridisk person, oplysningerne vedrører.

Det bemærkes i øvrigt, at hvis en anmelder af et strafbart forhold – i dette tilfælde whistlebloweren – selv har begået den kriminelle handling eller har medvirket hertil, vil han eller hun ifalde strafansvar herfor. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivning mv. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheder ikke i forhold til den mistænke, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Slots- og Kulturstyrelsen skal derfor være opmærksom på, at indhentelse af supplerende oplysninger fra anmelderen – hvis denne er under konkret mistanke for et strafbart forhold – sker under behørig hensyntagen til reglerne om selvinkriminering.

Med bestemmelsens *stk. 4*, fastsættes det, at den foreslåede § 2, *stk. 2* og *3*, finder tilsvarende anvendelse for andre myndigheder, der har modtaget oplysninger og dokumenter indberettet gennem

whistleblowerordningen efter stk. 1. Forbuddet mod at udlevere oplysninger om anmelders identitet eller oplysninger, som kan anvendes til at udlede vedkommendes identitet, følger således med, når oplysningen udleveres til andre myndigheder. Oplysningerne om anmelders identitet er således undtaget fra retten til aktindsigt ved den myndighed, som modtager de pågældende oplysninger fra Slots- og Kulturstyrelsen. Dette sikrer, at myndighederne kan samarbejde effektivt med henblik på at føre tilsyn med eventuel svindel med kompensationsordningerne mv., uden at hensynet til beskyttelsen af anmelders identitet herved prisgives.

Efter forslaget til bestemmelsen i *stk. 5*, kan Slots- og Kulturstyrelsen undlade at involvere en fysisk eller juridisk person i sagen om modtagelse af en henvendelse om vedkommende gennem whistleblowerordningen, herunder hvis hensyn til effektiv kontrol og retshåndhævelse taler imod det. En whistleblowerhenvendelse vil, hvis den beror på konkret viden om forholdet og en begrundet mistanke, normalt resultere i, at Slots- og Kulturstyrelsen foretager en partshøring af den fysiske eller juridiske person, som anmeldelsen vedrører, hvorefter styrelsen på baggrund af høringssvar fra den fysiske eller den juridiske person træffer afgørelse om for eksempel sagsafslutning, krav om tilbagebetaling eller indgiver politianmeldelse.

Samtidig vil der kunne være anmeldelser, som har en så alvorlig og veldokumenteret karakter, at der straks må iværksættes kontrol og eventuelt politianmeldelse, og hvor forfølgning af lovovertrædelser, efterforskningsmæssige hensyn og hensyn til bevissikring mv. taler for, at der ikke foretages partshøring af den omtalte fysiske eller juridiske person, eller at partshøring udskydes til et tidspunkt, hvor disse hensyn ikke længere gør sig gældende.

Ved åbenlyst grundløse anmeldelser forventes det, at Slots- og Kulturstyrelsen meddeler den person, der har henvendt sig gennem whistleblowerordningen, at man fra myndighedens side har modtaget henvendelsen, men at anmeldelsen ikke kan behandles grundet fx manglende dokumentation for mistanken, eller at mistanken efter myndighedens umiddelbare vurdering er grundløs. Ved anmeldelser, der åbenlyst falder uden for den i lovforslaget foreslåede whistleblowerordning, er det det retlige udgangspunkt efter gældende ret, at henvendelsen så vidt muligt skal videregives til den korrekte myndighed i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2. Dette udgangspunkt fraviges med dette lovforslag, jf. bestemmelsens § 2, stk. 1.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 6*, at anmeldelser i whistleblowerordningen indsendes via en digital indberetningsløsning på Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside. Efter bestemmelsen betinges den delvise anonymitet af, at anmelderen anvender en dertil indrettet digital indberetningsløsning på Slots- og Kulturstyrelsens hjemmeside. Ved at etablere én obligatorisk indgang for anmeldelser nedbringes risikoen for fejlagtig håndtering af anmeldelser, lige som administrationen af ordningen lettes betydeligt. For at sikre en entydig identifikation af anmelder og muliggøre skriftlig opfølgning på henvendelsen, vil brug af indberetningsløsningen kræve, at borgeren legitimerer sig med den til enhver tid gældende, nationale eID-løsning. I en situation hvor selv en kortere udskydelse af udbetaling af compensation som følge af mistanke om snyd kan have store konsekvenser for ansøgeren, er oplysningen om anmelders identitet af væsentlig betydning for Slots- og Kulturstyrelsens vurdering af anmeldelsen. Det gælder bl.a., fordi oplysningen herom giver mulighed for at stille opklarende spørgsmål og udbede sig nærmere dokumentation for de anmeldte forhold. Legitimationskravet giver endvidere mulighed for at retsforfølge fysiske personer, som måtte anvende indberetningsløsningen til indgivelse af falske anmeldelser eller klagemål, jf. straffelovens bestemmelser herom. Indberetningsløsningen vil indeholde vejledning til brug af løsningen samt information om anmelderens retsstilling, herunder hvis det vurderes, at den indsendte anmeldelse ikke er omfattet af ordningen.

Det vil også fortsat som udgangspunkt alene være de oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen efterfølgende indhenter, der danner grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens sagsbehandling, og den registrerede person eller institution mv. vil også fortsat blive partshørt over og have mulighed for aktindsigt i de oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen efterfølgende selv indhenter. De oplysninger, der vil danne grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser, vil derfor fortsat være omfattet af den registrerede persons eller institutions mv. partsrettigheder efter forvaltningsloven.

Der foreslås i *stk. 7*, at der – tilsvarende lov om erhvervsfremme § 22 a - indføres en beskyttelse af ansatte eller tidligere ansatte, der har benyttet sig af den whistleblowerordning, der etableres med lovforslaget.

Det foreslås således, at en institution mv. ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet institutionens mv., herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse fx være degradering, forflyttelse, chikane el.lign.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse til Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Ansatte eller tidligere ansatte, der foretager indberetning af oplysninger om overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, anses ikke for at have tilsidesat en eventuel tavshedspligt og ifalder ikke nogen form for ansvar for en sådan indberetning, forudsat at de havde rimelig grund til at antage, at indberetningen af sådanne oplysninger var nødvendig for at afsløre en overtrædelse af reglerne for COVID-19-kompensationsordningerne mv.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet. At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes, efter den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en institutions mv. overtrædelse eller potentielle overtrædelse til Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Videre foreslås det i *stk. 8*, at den ansatte eller den tidligere ansatte i tilfælde af overtrædelse af *stk. 7*, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikkeøkonomiske skade, den ansatte eller den tidligere ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte eller den tidligere ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte eller den tidligere ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte eller den tidligere ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat eller tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier mv. som følge af en indberetning om overtrædelse eller potentiel overtrædelse af reglerne for de COVID-19-kompensationsordninger mv., som administreres af Slots- og Kulturstyrelsen, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for institutionen mv. ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, fx voldgift.

Det er den ansatte eller den tidligere ansatte, der som led i sagens anlæggelse mod institutionen mv. har bevisbyrden for, at den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følge mv., som den ansatte eller den tidligere ansatte er blevet udsat for, skyldes den ansattes eller den tidligere ansattes indberetning af institutionen mv. gennem Slots- og Kulturstyrelsens whistleblowerordning.

Det foreslås i *stk. 9*, at bestemmelsen ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte. Det foreslåede *stk. 9* er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte eller den tidligere ansatte bedre, end den ansatte eller den tidligere ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte eller den tidligere ansatte ringere, end bestemmelsen tilsiger.

Lovforslaget indebærer i *stk. 10*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om whistleblowerordningen. Det er hensigten, at bemyndigelsen bl.a. skal anvendes til at fastsætte nærmere regler om Slots- og Kulturstyrelsens procedurer og arbejdsgange ved modtagelse af anmeldelser gennem whistleblowerordningen. Bemyndigelsen påtænkes derudover anvendt til at fastsætte nærmere regler om Slots- og Kulturstyrelsens høring af den fysiske eller juridiske person, anmeldelsen vedrører, samt regler om i hvilke tilfælde Slots- og Kulturstyrelsen ikke går videre med en sag på baggrund af en anmeldelse.

Bemyndigelsen påtænkes derudover anvendt til at fastsætte regler om Slots- og Kulturstyrelsen opbevaring af de oplysninger, der indkommer gennem whistleblowerordningen, herunder styrelsens håndtering i forhold til dataminimering, samt regler om adgangs begrænsninger og logning mv. vedr. ordningen.

Det foreslås i *stk. 11*, at loven ikke finder anvendelse på sager inden for strafferetsplejen.

Med begrebet »sager inden for strafferetsplejen« forstås alle sager vedr. gennemførelse af strafferetlige retsfølger, herunder også de sager, der efter særlig hjemmel behandles af andre forvaltningsmyndigheder end politi og anklagemyndighed, fx sager inden for skatte- og afgiftslovgivningen hvor der er hjemmel til administrativt at udstede bødeforelæg. Omfattet af bestemmelsen er således bl.a. sager vedr. politiets efterforskning af lovovertrædelser og anklagemyndighedens udøvelse af funktioner i forbindelse med en straffesags behandling ved domstolene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de foreslåede sagsbehandlingsregler i lovforslaget ikke finder anvendelse på behandlingen af sagen inden for strafferetsplejen. Det betyder bl.a., at politi og anklagemyndighed og i relevant omfang andre forvaltningsmyndigheder ikke er underlagt lovens sagsbehandlingskrav ved efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold, ligesom loven ikke finder anvendelse for den efterfølgende behandling af straffesager ved domstolene. Bestemmelsen skal læses i lyset af præambelbetragtning 28, hvorefter databeskyttelsesforordningen ikke bør berøre de nationale straffeprocessuelle regler, navnlig dem, der har til formål at sikre integriteten af efterforskningen og retsforfølgningen eller de berørte personers ret til et forsvar.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at de foreslåede sagsbehandlingsregler ikke finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor en myndighed eller virksomhed har besluttet at overgive sagen til navnlig politiet, eller hvor en forvaltningsmyndighed konstaterer, at der er grundlag for at udstede et administrativt bødeforelæg. Når sagen er overgivet til behandling inden for strafferetsplejen, er det således de almindelige straffeprocessuelle regler (herunder om sigtedes forsvar, adgang til kontradiktion mv.), der finder anvendelse.

Bestemmelsen har alene betydning for behandlingen af sager inden for strafferetsplejen, og den myndighed eller virksomhed, der modtog indberetningen, skal således fortsat leve op til de krav, der følger af loven.

Bestemmelsen har ingen indflydelse på, hvilke oplysninger der kan indberettes om. Oplysninger om strafbare forhold er således omfattet af lovens anvendelsesområde

Til § 3

Med forslaget foreslås endvidere indsat en bestemmelse om indførelse af en særlig tavshedspligt for ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen om oplysninger videregivet af Hvidvasksekretariatet. Med lovforslaget foreslås det således, at ansatte i Slots- og Kulturstyrelsen under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, der har tilknytning til underretninger vedr. de statslige COVID-19-kompensationsordninger mv., og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det kunne fx være oplysninger om en mistænkelig adfærd eller et usædvanligt transaktionsmønster for en virksomhed, der har ansøgt om kompensation. En overtrædelse af straffelovens §§ 152-152 e kan straffes med bøde eller fængsel op til 6 måneder og under skærpede omstændigheder med fængsel op til 2 år.

Det vil være en konsekvens af § 3, at tavshedspligten også finder anvendelse over for de personer og institutioner mv., som oplysningerne vedrører. Herved fraviges forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og forvaltningslovens §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger til andre myndigheder. Det følger af forvaltningslovens § 9, stk. 1, at den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Som følge af, at partsaktindsigtsadgangen i § 9 fraviges, vil den, der er part i sagen, ikke kunne blive gjort bekendt med de oplysninger, som fremgår af sagens dokumenter, der har tilknytning til underretninger vedr. Kulturministeriets COVID-19-kompensationsordninger mv., og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, med de undtagelser der følger af stk. 2, at kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har

gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, og hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Som følge af, at forpligtelsen i § 19, stk. 1, fraviges, skal Slots- og Kulturstyrelsen, når den foretager partshøring, undlade at inddrage de oplysninger, der har tilknytning til underretninger vedr. Kulturministeriets COVID-19-kompensationsordninger mv., og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet. Slots- og Kulturstyrelsen vil således heller ikke længere skulle oplyse den pågældende borger/registrerede om, at Slots- og Kulturstyrelsen har modtaget oplysninger om transaktioner på den pågældende persons konti, fx overførsler fra virksomheder, hvor personen er hovedaktionær, atypiske indsætninger på personens barns konto, indsætninger og hævnings på personens konto, som vedrører erhvervsmæssig aktivitet, eller store kontante indsætninger og hævnings på personens konto efter databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Der vil altså med den foreslåede bestemmelse blive mulighed for at gøre undtagelse til oplysningsforpligtelsen i databeskyttelsesforordningen. De oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen modtager fra Hvidvasksekretariatet, vil fortsat som udgangspunkt alene danne grundlag for en eventuel sagsudvælgelse, og oplysningerne vil fortsat som udgangspunkt ikke i sig selv være tilstrækkelige til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan færdiggøre sagen.

Endelig vil oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet som udgangspunkt fortsat ikke indgå i det grundlag, som der træffes en afgørelse på. Det vil også fortsat som udgangspunkt alene være de oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen efterfølgende indhenter, der danner grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens sagsbehandling, og den registrerede person eller virksomhed vil også fortsat blive partshørt over og have mulighed for aktindsigt i de oplysninger, som Slots- og Kulturstyrelsen efterfølgende selv indhenter.

De oplysninger, der vil danne grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser, vil derfor fortsat være omfattet af den registrerede persons eller virksomheds partsrettigheder efter forvaltningsloven. Der er tale om en særlig bestemmelse om tavshedspligt, jf. offentlighedsloven § 35, som begrænser pligten til at meddele oplysninger, når der er særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Dette omfatter også pligten til at meddele oplysninger efter reglerne om egenaces i offentlighedslovens § 8. Tavshedspligten for Slots- og Kulturstyrelsens medarbejdere, efter den foreslåede bestemmelse, består også efter endt ansættelsesforhold.

Til § 4

Det foreslås i § 4, at loven træder i kraft den 15. november 2021.

Slots- og Kulturstyrelsens indsamling og behandling af oplysninger fra andre offentlige myndigheder og offentligt tilgængelige kilder vil omfatte oplysninger, som er offentliggjort, eller som andre myndigheder er i besiddelse af forud for ikrafttræden. Oplysningerne vil således kunne vedrøre forhold fra tidligere end nærværende lovs ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ophæves den 31. december 2023, idet det forventes, at afrapportering, tilsyn og kontrol med de COVID-19-kompensationsordninger mv., som Slots- og Kulturstyrelsen har administreret udbetalinger fra i 2020 og 2021, vil være færdigbehandlet ved udgangen af 2023.